

УДК 614.484

ПРОВЕДЕННЯ ДЕКОНТАМІНАЦІЇ ПІД ЧАС ЛІКВІДАЦІЇ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Кислов А.В.

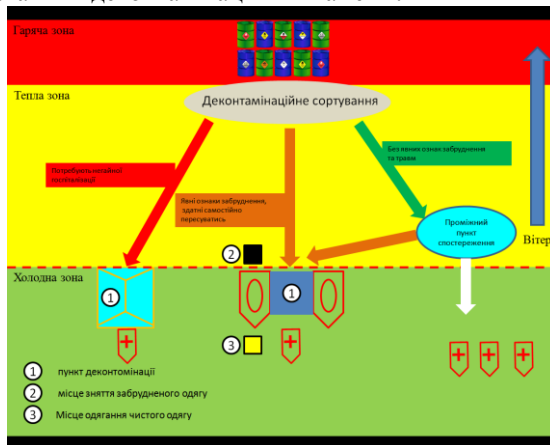
Синельников О.Д.

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Під час проведення рятувальних робіт і евакуації потерпілих при надзвичайних ситуаціях з викидом хімічно-небезпечних речовин, значна частина небезпечних отруйних частинок залишається як на шкірі і слизових оболонках так і на захисному одязі рятувальників, що викликає необхідність створення цілісної системи деконтамінації як постраждалих так і рятувальників, для запобігання усіх подальших негативних наслідків.

Деконтамінація передбачає проведення комплексу заходів, направлених на механічну очистку шкіри та слизових оболонок у контамінованих постраждалих і проводиться незалежно від наявності у постраждалого симптомів, які характерні для клінічної картини дії ураження.

Після проведення зонування місця події та визначення гарячої, теплої та холодної зон необхідно організувати пункт первинної деконтамінації для видалення або нейтралізації небезпечних речовин. Деконтамінація може бути організована шляхом подачі води за допомогою ручних пожежних стволів або із використанням деконтамінаційних наметів.

Принципова схема організації первинної планової масової деконтамінації

Пункт деконтамінації має забезпечити:

- збір, облік, маркування забрудненого одягу та особистих речей потерпілих;
- облік потерпілих;
- використання та безперебійну подачу миючих засобів (води);
- можливість повторної деконтамінації;
- наявність змінного одягу;
- медичне сортування та евакуація потерпілих у лікарняні заклади.

Для ефективного змивання небезпечних речовин подачу струменів води рекомендується організувати з різних сторін, а також зверху.

Рекомендований час миття становить від 30 до 180 секунд.

При проходженні через душ потерпілий повинен повільно обертатися на 90° для забезпечення зрошування водою всього тіла.

Після проходження деконтамінації призначеними здійснюється огляд потерпілих з метою визначення якості деконтамінації та наявності небезпечних речовин на тілі. У випадку необхідності потерпілого направляють на повторне проходження деконтамінаційного душу.

Після завершення первинної деконтамінації потерпілим надається підмінний одяг і направляється до місця спостереження та очікування для огляду медичними працівниками, проходження вторинної деконтамінації у лікувальних закладах.

Для деконтамінації потерпілих, котрі нездатні самостійно пересуватися додатково призначається необхідна кількість рятувальників із відповідними засобами індивідуального захисту, при цьому у зв'язку із збільшенням трудомісткості процесу час миття рекомендується збільшувати у двічі.

Не існує ідеального рішення яке б врахувало всі змінні події із масовим забрудненням потерпілих та забезпечило б швидку та повну їх деконтамінацію, тому запорукою успішного проведення масової деконтамінації є пошук та застосування найшвидшого підходу (методу), який принесе найменшу шкоду для потерпілих, і в якому будуть враховані всі можливі зміни відповідно до схеми проведення деконтамінації рятувальників.

Література:

1. Довгановський М., Долбіков Г., Яковенко Т., Куш-Батюк Н., Батюк Р. Хімічна безпека, Довідник рятувальника – «ВАІТЕ», Київ. - 135с.
2. Басараб В.З., Кошеленко В.В., Болібрух Б.В., Ковальчук В.М. // Організація аварійно-рятувальних робіт - Львів, Колвес, 2010 -194с.

Наказ МНС України від 05.10.2007р № 685 «Про затвердження Методичних рекомендацій «Організація управління в надзвичайних ситуаціях».